

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Ихтиман, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светозар Люб. Георгиев

при участието на секретаря Б.а Ив. Мешинкова
като разгледа докладваното от Светозар Люб. Георгиев Гражданско дело № 20221840100286 по описа за 2022 година

Предявен е от В. А. А. срещу Б. Х. Ц. иск с правно основание чл. 45 ЗЗД, вр. чл. 32, ал. 2 от КРБ за заплащане на сумата от 3000 лв. *(след допуснато на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК изменение на иска чрез увеличаване на неговия размер)*, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от неправомерни записи на телефонни разговори, ведно със законната мораторна лихва от депозиране на исковата молба- 28.03.202г., до окончателното ѝ заплащане.

Ищецът твърди, че е съдружник и управител в ** ООД, с което дружество през 2019г. ответникът е сключил трудов договор за длъжността „шофьор на товарен автомобил повече от 12 тона“, а през м. декември 2021г. трудовият договор бил прекратен. Поддържа, че през м. януари 2022г. ответникът е подал сигнал в ИА „АА“, гр. София и в ИА „ГИТ“ с твърдения за допуснати нарушения на трудовото законодателство, като към сигнала е приложил записи на телефонни разговори между него и ищеца. Твърди се, че записите са направени на 25.02.2021г. и 13.11.2021г. (след направено уточнение в първото по делото о.с.з. от 27.09.2022г.), без знанието и съгласието на ищеца, включват лични данни и нарушават правото на личен живот и комуникация, които са защитени от чл. 32, ал. 2 от КРБ. Поддържа, че в резултат на действията на ответника ищецът чувства притеснение, страх, безпокойство, несигурност, безсъние, изнервеност и раздразнителност. Претендира разноски.

Ответникът в срока по чл. 131 от ГПК е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Не оспорва, че е имал ТПО с ** ООД, както и че е подал в ИА „ГИТ“ сигнал с приложени записи на телефонни разговори между него и ищеца. Поддържа, че разговорите не включват лични данни и не съдържат широк набор от лична информация. Твърди, че записите са правени

във връзка с обаждания от ищеца за даване на работни указания по време на шофиране от страна на ответника, поради което за собствено улеснение ответникът е записвал разговорите с цел да избягване на грешки при изпълнение на указанията. Поддържа, че сигналът е подаден единствено до ИА „ГИТ“ и съдържа разговори с ищеца от 25.02.2021г. и 13.11.2021г. във връзка с давани от последния работни указания. Твърди, че сигнал до ИА „АА“ не е подавал, а последната е уведомена служебно от ИА „ГИТ“. Поддържа, че ищецът не е претърпял описаните в исковата молба неимуществени вреди, а на свой ред е предприел агресивно поведение, изразяващо се в обиди, заплахи и саморазправа, във връзка с което ответникът е сигнализирал РУ- Ихтиман, както и че ищецът на свой ред също е подал жалба до РУ- Ихтиман.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от **фактическа страна**:

С приетия за окончателен доклад по делото са **обявени за безспорни на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК** между страните следните обстоятелства, които се установяват и от представените по делото доказателства, а именно, че ищецът е съдружник и управител в ** ООД, с което дружество през 2019г. ответникът е сключил трудов договор за длъжността „шофьор на товарен автомобил повече от 12 тона“, а през м. декември 2021г. трудовият договор бил прекратен, както и че през м. януари 2022г. **ответникът** е подал сигнал в ИА „ГИТ“ с твърдения за допуснати нарушения на трудовото законодателство, като към сигнала е приложил **извършени от него (ответника) записи на телефонни разговори между ответника и ищеца**.

От писмо на Д“ИТ“СО от 11.02.2022г., адресирано до ответника, се установява, че във връзка с подаден от него сигнал от 17.01.2022г. е извършена проверка на работодателя.

От писмо на ИА“АА“РД София от 18.02.2022г. адресирано до ответника, се установява, че е извършена на проверка на работодателя.

От писмо на РУ- Ихтиман от 10.03.2022г., адресирано до ответника, се установява, че на ищеца е снето писмено сведение и е съставен протокол за полицейско предупреждение по чл. 65 ЗМВР.

От сигнал за нарушения на работодател, подаден от ответника до ИА“ГИТ“ се установява, че ответникът твърди, че във връзка с работата му в ** ООД са допуснати нарушения на трудовото законодателство. В сигнала на ответника се сочи, че едно от нарушенията се изразява в обаждане по телефона на 25.02.2021г. от страна на ищеца и устно посочване на възнагражденията, които ще бъдат получавани, като изрично е посочено, че разговорът е записан и приложен към сигнала като допълнителен файл към сигнала (л. 40 от делото). В сигнала на ответника се сочи също така, че друго нарушение се изразява в обаждане по телефона на 13.11.2021г. от страна на ищеца и настояване ответникът по време на ползване на отпуск по болест да докара с дигиталната карта на ищеца влекач от сервиз в Божурище до Ихтиман, като изрично е посочено, че разговорът е записан и приложен към сигнала като допълнителен файл към сигнала (л. 43 от делото).

От писмо на ИА“ГИТ“ до ИА“АА“ от 20.01.2022г. се установява, че ИА“ГИТ“ е изпратила на ИА“АА“ на основание чл. 31, ал. 2 от АПК копие от сигнала на ответника.

От материалите по пр.пр. №ТОИ-221/2022г. на РП- Самоков, ТО-Ихтиман се установява, че преписката е образувана по жалба на ищеца за извършено от ответника престъпление по чл. 339а от НК, като последният без знанието и съгласието на ищеца е направил записи с телефона си на проведени телефонни разговори между тях, които впоследствие е представил пред трети лица. Постановен е отказ да бъде образувано досъдебно производство, който е отменен с постановление от 18.08.2022г. на окръжен прокурор при ОП- София (л. 124 от делото).

От представени от КЗЛД документи се установява, че ищецът е подал жалба за извършени от ответника записи на телефонни разговори без знанието и съгласието на ищеца.

От показанията на св. *, бивш служител на ДАНС и приятел на ищеца, преценени по реда на чл. 172 от ГПК, се установява, че между ищеца и ответника са налице спорове и неразбирателство. Установява се, че ищецът е споделил на свидетеля, че е бил незаконно записван от ответника, като записите ответникът бил предоставил на държавни институции, за да го злепостави, но в записите нямало информация, която да може да компрометира ищеца. Установява се също така, че ищецът е бил притеснен, нервен, страдал е от безсъние и се е оплаквал около 3 месеца (след което интензитетът на негативните чувства и емоции значително намалял) от това, че е бил записван- наличието на записите без неговото знание и съгласие, като свидетелят му обяснил, че записите са незаконни и не могат да се използват срещу него.

Съдът не кредитира показанията на св. * в частта, в която заявява, че ищецът се е сринал психически. На първо място знанието на ищеца, че в записите не се съдържа компрометираща го информация и разяснението от страна на свидетеля, че записите не могат да бъдат използвани срещу ищеца правят житейски нелогично ищецът да се е сринал психически. На второ място свидетелят е приятел на ищеца и е обясним стремежът му да „подсили“ емоциите, които ищецът е изпитвал във връзка с конкретния случай.

От показанията на *, бивш международен шофьор в ** ООД, преценени по реда на чл. 172 от ГПК, се установява, че свидетелят никога не е получавал устни разпореждания по телефона от ищеца във връзка с извършваните курсове, но не може да каже дали това се отнася и за неговите колеги.

От показанията на св. *, колега на ответника в новата му месторабота, преценени по реда на чл. 172 от ГПК, се установява, че свидетелят е получил по телефона обаждане от ищеца, в което последният заявил, че ответникът е „непрофесионален“, „предател“, „измамник“, „крадец“ и трябва да се внимава с него, защото може да „забие нож в гърба“.

От показанията на св. *, съпруга на ответника, преценени по реда на чл. 172 от ГПК, се установява, че ищецът многократно се е обаждал по телефона на ответника по време на извършването на курсове и му е давал различни указания, инструкции и разпореждания. Установява се също така, че телефонът на ответника има вградена функция за записване на всички

разговори, за която ответникът и съпругата му разбрали месеци по-късно след м. декември 2019г. (на която дата св. * е подарила телефона на ответника), но въпреки това ответникът продължил да ползва записващата разговорите функция и не я е деактивирал. Установява се, че ответникът е изпратил сигнал до Инспекция по труда, към който е приложил записите. Свидетелят е запознат със записите, които са били приложени към сигнала и посочва, че единият запис касае обаждане по телефона от ищеца до ответника във връзка с преместване от на ответника на камион с картата на ищеца през период, в който ответникът е в болничен, а вторият запис касае телефонен разговор, в който ищецът заявява на ответника какво ще бъде възнаграждението му.

От извършен на основание чл. 204 от ГПК оглед на съдържанието на компактдиск, предоставен от ответника в сигнала му до Д“ИТ“- София област, се установяват два аудиозаписа с продължителност 0,35мин и 0,36мин. Първият запис касае разговор между две лица от мъжки пол, като се обсъжда закарване на камион с картата на едно от лицата с оглед болничен на другото лице. Вторият запис касае отново разговор между две лица от мъжки пол, като се обсъжда размер на възнаграждение за извършен превоз.

От материали по преписки с рег. №274000-514/11.02.2022г. и рег. №274000-522/14.02.2022г. на РУ- Ихтиман се установява че същите касаят различен случай- от 11.02.2022г., при който в заведение в гр. Ихтиман е имало нов вербален сблъсък и скандал между страните.

Останалите събрани по делото доказателства не са относими към предмета на спора. Сред тях са Заповед №022/09.04.2021г. за командироване на служители, документи във връзка с проверка от ИА“АА“ на ** ООД, АУАН и трудово досие на ответника.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема за установено следното от **правна страна**:

Съдът е бил сезиран с иск с правно основание чл.45 ЗЗД, вр. чл. 32, ал. 2 от КРБ.

За да възникне предявеното притезателно право за заплащане на заместващо обезщетение за причинени неимуществени вреди на извъндоговорно (деликтно) основание, трябва в обективната действителност да бъдат осъществени следните материални предпоставки (юридически факти): 1) деяние (действие или бездействие), 2) противоправност (несъответствие между предписаното от уредените нормативни или общоприети правила поведение и фактическо осъщественото от дееца), 3) причиняване на неимуществени вреди (подробно описани от ищеца) и техният размер, 4) причинно-следствена връзка между противоправното деяние и настъпил. вредоносен резултат, като това противонормено поведение да е виновно (в гражданското право вината като субективен елемент се презумира –арг. чл. 45, ал. 2 ЗЗД). Тежестта за доказване на тези материални предпоставки е на ищеца.

Според чл. 32, ал. 1 от КРБ личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство

и добро име.

Съгласно чл. 32, ал. 2 от КРБ никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, **записван** или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие освен в предвидените от закона случаи.

В конкретния случай ответникът на 25.02.2021г. и 13.11.2021г. е извършил аудио запис на два проведени телефонни разговора с ищеца без знанието на последния, с което е нарушил установената в чл. 32, ал. 2 от КРБ забрана за записване. Следователно извършеното от ответника деяние по записване на телефонните разговори без знанието на ищеца е противоправно. С описаното деяние неправомерно е нарушено правото на ищеца на неприкосновеност на личния живот.

Не се твърди и не са налице данни по делото записването да е извършено при наличие на изключения, предвидени в закон по смисъла на чл. 32, ал. 2 КРБ.

Доказано е наличието и на претърпени неимуществени вреди от ищеца и причинна връзка между деянието и вредите. От показанията на св. * в кредитираната им част се установява, че процесното записване на телефонни разговори между страните на процесните две дати е причинило негативни изживявания на ищеца, изразяващи се в притеснение, нервност, безсъние за период от около 3 месеца (след което интензитетът на негативните чувства и емоции значително намалял).

В гражданското право вината като субективен елемент се презумира – арг. чл. 45, ал. 2 ЗЗД. Наред с това по делото се и доказва, че ответникът е действал виновно, тъй като е знаел, че телефонът му записва провежданите разговори. В този смисъл от показанията на св. * се установява, че същата е подарила телефона на ответника през декември 2019г., след повече от 6 месеца по-късно двамата са разбрали, че телефонът записва провежданите разговори, но въпреки това ответникът не е деактивирал тази функция, а е продължил да я ползва. Процесните записи са от 2021г., поради което съдът приема, че са осъществени в период, в който ответникът е знаел, че телефонът му записва провежданите разговори.

Следователно по делото са установени всички елементите от фактическия състав на чл. 45 ЗЗД за ангажиране отговорността на ответника.

Тъй като неимуществените вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични, нематериални блага, не биха могли да бъдат възстановени, предвиденото в закона обезщетение не е компенсаторно, а заместващо и се определя съобразно критериите, предписани в правната норма на чл. 52 ЗЗД – по справедливост от съда. Както е изяснено в ППВС № 4/1968 г., размерът на обезщетенията за неимуществени вреди се определя от съда след преценка на конкретните обективно съществуващи обстоятелства, каквито са характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е настъпило, състоянието на увредения, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да се вземе предвид описания по-горе вид, характер и интензитет на вредите, изразяващи се в негативните емоционални изживявания –

притеснение, нервност, безсъние за период от около 3 месеца (след което интензитетът на негативните чувства и емоции значително намалял), както и социално-икономическите условия и стандарта на живот в страната. Същевременно обаче ищецът изначално е съзнавал, че записите не съдържат компрометираща го информация (в този смисъл са показанията на св. *), обяснено му е, че записите не могат да се използват срещу него (отново показанията на св. *), впоследствие самият ищец се е обадил на св. * и е заявил, че ответникът е „непрофесионален“, „предател“, „измамник“, „крадец“ и трябва да се внимава с него, защото може да „забие нож в гърба“, както и на 11.02.2022г. в заведение в гр. Ихтиман е имало нов вербален сблъсък и скандал между страните. Всичко това и в частност поведението на ищеца води до извод, че последният не е бил изключително и свръх притеснен вследствие на случилото се.

За пълнота следва да бъде посочено, че предмет на настоящото дело са само два от направените записи и това обстоятелство следва да бъде съобразено при определяне на размера на обезщетението.

С оглед на тези обстоятелства съдът преценява, че сумата от **1000 лв.** представлява справедливо обезщетение за претърпените неимуществени вреди от ищеца. В останалата част до пълния предявен размер искът е неоснователен.

По разноските:

Сторените от ищеца разноски са в размер на 120лв. за държавна такса (л. 11 и разписка след л. 127 от делото) и 700лв. за адвокатско възнаграждение (л. 168 и л. 169 от делото). При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца се дължат съразмерно на уважената част от исковете разноски в размер на общо 273,33лв..

Сторените от ответника разноски са в размер на 325лв. за адвокатско възнаграждение (л. 37 от делото). При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК съобразно отхвърлената част от исковете на ответника се дължат разноски в размер на 216,66лв..

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА по иск с правно основание чл. 45 ЗЗД, вр. чл. 32, ал. 2 от КРБ Б. Х. Ц., ЕГН *****, да заплати на В. А. А., ЕГН *****, сумата от **1000лв.**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от неправомерни записи на телефонни разговори, ведно със законната мораторна лихва от депозирание на исковата молба- 28.03.202г., до окончателното □ заплащане, **като ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 1000лв. до пълния предявен размер от 3000 лв. (след допуснато на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК изменение на иска чрез увеличаване на неговия размер).

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК Б. Х. Ц., ЕГН *****, да заплати на В. А. А., ЕГН *****, сумата от 273,33лв., представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК В. А. А., ЕГН *****, да заплати на Б. Х. Ц., ЕГН *****, сумата от 216,66лв., представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски окръжен съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните!

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____